

РЕШЕНИЕ

№ 1349

гр. София, 26.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 25.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **4457** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ и чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на В. Л. Н., със съдебен адрес в [населено място], чрез упълномощен представител срещу мълчалив отказ на Директора на Средно училище /СУ/ "С. К. и М." [населено място], област В. по заявление за достъп до искана обществена информация от 27 ноември 2018 г..

В жалбата се сочи, че заявлението е подадено до официалния адрес на електронната поща на училището и че към момента на подаването ѝ отговор не е получен.Тъй като задълженият субект не се е произнесъл в законоустановения срок се прави извод за мълчалив отказ по смисъла на чл.58, ал.1 от АПК. Иска се отмяна на мълчаливия отказ и задължаване на ответника да предостави исканата информация в посочената форма за достъп.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично. Претендира присъждане на разноски, съобразно представения по делото списък по чл.80 от ГПК.

Ответникът не се явява в съдебно заседание. В хода на настоящото производство, ответникът системно не е изпълнявал разпореждания на съда за представяне на административната преписка по повод заявлението на жалбоподателя. Ответникът е проявил безцеремонно назначетане разпорежданията на съда, не е реагирал и на налаганите от съда глоби по ЗСВ. Не е представена административната преписка, както и в производството пред препращащия съд, така и пред решаващия състав.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и събраните доказателства, прие за установено следното:

Със заявление от 27 ноември 2018 г. жалбоподателят В. Н. е поискал достъп до обществена информация, свързана с лицата заемащи педагогически длъжности в училището, както следва: 1.Брой лица, придобили и упражнили правото си на пенсия, но продължават да работят; 2.Брой лица, придобили право на пенсия, но не е упражнено; 3.Брой лица без педагогическа правоспособност. В заявлението е посочено, че заявителят е съгласен ако поисканата информация засяга трети лица или съдържа лични данни, имената и данните да бъдат заличени. Записано е също, че търсената информация следва да се предостави на посочен електронен адрес.

Заявлението е изпратено на адрес а връчване на електронни съобщения по реда на ЗЕДЕП.

В предвидения в закона срок административният орган не се е произнесъл с акт, поради това, че заявлението е подадено по електронната поща без електронен подпис. Жалбата е подадена на 04.01.2019г., чрез [фирма] [населено място].

Жалбата е допустима. Подадена е от надлежно легитимирано лице и в предвидения в закона срок.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Подаденото от В.Н. заявление отговаря напълно на изискванията на чл.25, ал.1 от ЗДОИ, тъй като съдържа всички посочени в нормата реквизити - наименованието, респ. седалището на заявителя, коректно описание на исканата информация, предпочитана форма за предоставяне на достъпа до нея, както и адрес за кореспонденция със заявителя. Посочен е и електронен адрес, във връзка с избраната форма за предоставяне на достъпа. Не са налице основанията на чл.25, ал.2 от ЗДОИ за оставяне на заявлението без разглеждане. Не са налице и основанията на чл.29, ал.1 от същия закон, тъй като точно, ясно и конкретно е посочено каква информация се иска и няма основание органът да изисква уточняване на предмета ѝ, за което да бъде уведомен заявителя, съответно при неуточняване на предмета на заявлението същото да бъде оставено без разглеждане.

Тъй като ответникът negliжира процесуалните си задължения, и при представените от жалбоподателя писмени доказателства, съдът прие, че Н. надлежно е сезирал органа. В случая компетентния служител е директорът на училището.

Съгласно чл.29, ал.1 от АПК ако в специален закон не е предвидено друго, искането за издаване на индивидуален административен акт се подава писмено или устно, като заявителят избира формата и начина на заявяване. За кореспонденцията по ЗДОИ не се изисква ползването на електронен подпис. ЗДОИ се прилага за процедури по достъп до обществена информация, а Законът за електронния документ и електронните удостоверителни услуги /ЗЕДЕУУ/ за всички процедури с изключение на изрично обозначените в закона. Според чл.24, ал.2 от ЗДОИ заявлението се счита за писмено и в случаите, когато е направено по електронен път на адреса на електронната поща по чл.15, ал.1, т.4 или чрез платформата за достъп до обществена информация по чл.15в. В тези случаи не се изисква подпис съгласно изискванията на Регламент /ЕС/ №910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.) и на ЗЕДЕУУ.

Решенията по заявленията за достъп до обществена информация се

предоставят в най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след датата на регистриране. В случая този срок е до 11.12.2018г.. Срокът за произнасяне е изтекъл, без да е постановен акт от задължения субект по искането за информация, която е обществена по което не се спори. Формиран е мълчалив отказ за предоставяне на достъп до обществена информация.

Мълчаливият отказ е незаконосъобразен. При редовно депозирано писмено заявление по реда на ЗДОИ, отговарящо на изискванията на чл. 24, ал.1 от закона, задълженият субект, съхраняващ търсената информация - директорът на СУ "С. К. и М." [населено място], област В., при всички случаи дължи изрично произнасяне. В нарушение на разпоредбите на чл.28, ал.2, чл.34 и чл.38 от ЗДОИ органът не се произнесъл. Съгласно цитираните норми следва да се постанови изрично решение за предоставяне на достъп до обществена информация, съответно за отказ да се предостави такава, което следва да се изготви в писмена форма и да има предписаното от закона съдържание. Изискването е императивно и мълчаливият отказ за предоставяне на достъп на търсената обществена информация противоречи на закона. Съгласно трайната практика на ВАС това съставлява нарушение на изискването за съдържание и форма на индивидуалния административен акт, което е особено съществено процесуално нарушение и основание за отмяна на оспорения акт. Изрично произнасяне се дължи и в хипотезите на чл.32 и чл.33 от ЗДОИ.

Като незаконосъобразен мълчаливият отказ следва да се отмени. Жалбата е основателна.

При този изход на делото СУ "С. К. и М." [населено място], област В. следва да заплати на жалбоподателя сумата 510,97 лева, представляваща разноски по делото за възнаграждение на един адвокат и за внесена държавна такса. Основателно е искането за присъждане и на сумата 1,95 лв. - пощенски разходи. Съгласно чл.143, ал.1 от АПК когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. Пощенските разходи са включени в общото понятие разноски.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на В. Л. Н., с адрес: [населено място], [улица], мълчалив отказ на Директора на СУ "С. К. и М." [населено място], област В. по заявление от 27 ноември 2018 г. за достъп до обществена информация.

ВРЪЩА преписката на Директора на Директора на СУ "С. К. и М." [населено място], област В., за произнасяне по същество по заявление, вх.№1 /02.12.2018г. за достъп до обществена информация.

ОСЪЖДА СУ "С. К. и М." [населено място], област Види да заплати на В. Л. Н., с адрес: [населено място], [улица], сумата 512, 92 лв. разноски по делото.

Решението е окончателно.

Съдия:

